

www.parohiaserbanvoda.ro

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

FEMEIA CANANEEANCĂ - PILDĂ DE CREDINȚĂ, IUBIRE, SMERENIE ȘI RUGĂCIUNE

DUMINICA A 17-A DUPĂ RUSALII
(a Cananeencei)
(†) **Intâmpinarea Domnului**

Când femeia îi cere Mântuitorului s-o vindece pe fiica ei, care era „rău chinuită de demon”, El în loc să facă imediat o minune, ca de fiecare dată când întâlnea astfel de situații, o ține de vorbă spunându-i două lucruri care, realmente, ne pot scandaliza la o citire superficială a textului evanghelic: 1) „Nu sunt trimis decăt către oile cele pierdute ale casei lui Israel”; 2) „Nu este bine să iei pâinea fiilor și s-o arunci câinilor...” Cu alte cuvinte, rupând aceste afirmații din contextul evanghelic general, am putea înțelege că Iisus Hristos a venit să mântuiască doar pe cei din interiorul granițelor israelitene, singurii „copii ai împărăției”, și că cei din afară nu intră în preocupările Sale, fiindcă sunt niște câini... El a vrut de fapt să-i mustre și să-i smerească pe iudeii rigoriști, stăpâniți de egoism și dispreț, care considerau că Mesia le aparține în exclusivitate, iar ceilalți, păgânii, sunt spurcați, câini, nedemni de luat în seamă, care trebuie supuși unui tratament de marginalizare continuă. Prin atitudinea de aparent dezinteres, venită din partea Mântuitorului, Acesta doarește să le dea o lecție ucenicilor săi, spre a nu cădea și ei înșiși în capcana conaționalilor lor înguști și disprețuitori.

Trebuie să ne reamintim că numeroase sunt afirmațiile Mântuitorului Hristos privind scopul venirii Sale pentru mântuirea întregului neam omenesc: „Mai am și alte oi, care nu sunt în staulul acesta. Și pe acelea trebuie să le aduc; ele vor asculta de glasul Meu și va fi o turmă și un păstor” (Ioan 10, 16). Prin răspunsul femeii „și câinii mănâncă din firimiturile care cad de la masa stăpânilor”, femeia dovedește mai multe

Astăzi ne aflăm în Duminica a 17-a după Rusalii, în Duminica cananeencei, zi în care am ascultat pericopa evanghelică de la Matei, capitolul 15, care ne relatează tămăduirea fiicei femeii cananeence, episod ce poate fi numit pe bună dreptate „evanghelia celor marginalizați”. Vom înțelege acest lucru pe măsură ce vom parcurge dialogul pe care l-a avut Mântuitorul Hristos cu această femeie.

virtuți și calități: smerenie, înțelepciune, iubire plină de jertfelnicie pentru copila bolnavă, perseverență în cererea ei, stăpânire de sine, dar mai mult decât toate acestea la un loc, credința puternică în Hristos, că Acesta o poate vindeca. Pentru toate aceste calități, Hristos i-a împlinit cererea: „Ducându-se acasă, a găsit-o pe copilă culcată pe pat, iar demonul ieșise...” (Marcu 7, 30).

Iată, așadar, mesajul Evangheliei citite astăzi: Iisus Hristos a venit să mântuiască întreg neamul omenesc; El nu cere „buletin de Israel” pentru intrarea în Împărăția Sa, căci pentru El nu există „copii și câini”, ci numai copii, fii ai Împărăției. El nu a manifestat față de nimeni vreo atitudine de margi-

nalizare sau respingere, în schimb, cere de la noi credință puternică și stăruitoare, smerenie, îndrăzneală, înțelepciune, stăpânire de sine, răbdare, nădejde și, mai ales, iubire milostivă și jertfelnică. Pe toate aceste însușiri le-a dovedit cu prisosință femeia cananeence. Iar cei șovăielnici, fricoși, aroganți, disprețuitori, răi și proști, de-ar fi de neam cât de mare, nu sunt pe placul Mântuitorului și vor găsi ușa ferecată când vor dori să intre în Împărăția cerurilor. Deci, din Evanghelia de astăzi învățăm că fiecărui om care se apropie de Hristos, în stare de pocăință, adică de credință, smerenie și rugăciune, Acesta îi va da ascultare și-i va împlini cererea. ❖

Părintele Adrian Chiriță

SĂRBĂTOAREA ÎNTÂMPINĂRII DOMNULUI ÎN SFÂNTA SCRIPTURĂ, SFÂNTA TRADIȚIE ȘI BISERICA ZILELOR NOASTRE

Evanghelia de la Luca ne relatează că la 40 de zile de la nașterea lui Iisus, Fecioara Maria împreună cu Dreptul Iosif și cu Pruncul s-au înfățișat, potrivit tradiției iudaice, la Templu, pentru a mulțumi lui Dumnezeu că le-a dăruit un copil. De asemenea, ei aduc la Templu și jertfa de curățire rânduită, adică o pereche de turturele sau doi pui de porumbel. Aceasta are o semnificație duhovnicească deosebită, căci atât turturelele, cât și puii de porumbel simbolizează curăția și blândețea. Oamenii mulțumeau astfel pentru darul nașterii de prunci și mergeau cu pruncul acasă, lăsând la Templu, în locul lui, jertfa adusă.

Dreptul Simeon - unul din cei 70 de traducători în limba greacă a Vechiului Testament

La Templu, Fecioara Maria și Dreptul Iosif au fost întâmpinați de bătrânul Simeon care aștepta venirea lui Mesia, pentru că știa că nu va muri până nu-L va vedea cu ochii săi pe Unsul Domnului, adică pe Hristos, căci Duhul Sfânt îi vestise aceasta.

Despre Dreptul Simeon tradiția spune că este unul dintre cei 70 de înțelepți care au tradus din limba ebraică în limba greacă Vechiul Testament, la porunca regelui Ptolemeu al Egiptului, cu aproape 300 de ani înaintea nașterii Mântuitorului. Se spune că atunci când a tradus versetul 14 de la Isaia, capitolul 7, „Iată fecioara va lua în pântece și va naște fiu”, a înlocuit cuvântul fecioară cu tânără. A doua zi a găsit cuvântul schimbat în fecioară. Mirat, căci știa că nu este posibil ca o fecioară să nască, a vrut din nou să ștergă aceste cuvinte și să spună „iată femeia va lua în pântece”. Dar în acel moment a apărut îngerul Domnului, care l-a mustrat pentru necredința sa, și i-a spus că, pentru că s-a îndoit de cuvintele profeției lui Isaia, nu va gusta moartea până ce nu va vedea și va ține în brațele sale pe Cel ce se naște din Fecioară, pe Hristos Domnul. Viețile Sfinților spun că bătrânul Simeon a așteptat cu dor venirea lui Hristos în lume, ducând o viață dreaptă și fără prihană, rugându-se lui Dumnezeu să miluiască lumea.

Prorociile Dreptului Simeon

Dreptul Simeon binecuvântează pe Pruncul Iisus și pe mama Sa, pe Fecioara

Maria și simte în Prunc prezența dumnezeiască și ca mulțumire rostește cuvintele: „Acum slobozește pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, în pace, că văzură ochii mei mântuirea Ta, pe care ai gătit-o înaintea feței tuturor popoarelor; luminează spre descoperirea neamurilor și slavă poporului Tău Israel.” „Acum slobozește pe robul Tău în pace” înseamnă acum dezleagă-l de această așteptare, pentru că s-a împlinit ceea ce s-a dorit. Pruncul Iisus este o „Luminează spre descoperirea neamurilor” care urmează a fi cunoscută de neamuri, iar „Slavă poporului Tău Israel” înseamnă slavă poporului care a așteptat această lumină prin dreptii și prorocii Vechiului Testament. Aceste cuvinte de cerere și mulțumire au fost incluse în Slujba Vecerniei către sfârșit. Sfântul Luca mai spune în Evanghelia sa, în capitolul 2, că Dreptul Simeon a făcut și o prorocie, vestindu-i Maicii Domnului ce avea să îndure sufletul ei când Mântuitorul va pătimi pentru noi pe cruce.

Sfântul Luca spune că Dreptul Simeon a rostit către Maica Domnului cuvintele: „Prin sufletul tău va trece sabie, ca să se descopere gândurile din multe inimi”, prevestind astfel patimile Mântuitorului și suferințele Fecioarei Maria ca mamă. O icoană numită „Îmblânzirea inimilor împietrite” sau „Profeția lui Simeon” este prăznuită tot pe 2 februarie. Aici Maica Domnului apare fără Pruncul Iisus și cu șapte săbii care-i străpung pieptul: trei din partea stângă, trei din dreapta și una de jos. Icoana „Profeția lui Simeon” simbolizează împlinirea

profeției Dreptului Simeon și anume: „și prin sufletul tău va trece sabie” (Luca 2,35).

Dreptul Simeon și Prorocița Ana – turturele cuvântătoare ce-L întâmpină pe Mesia

La Templu se afla și o femeie, Prorocița Ana, care de 84 de ani era văduvă și care aștepta în post și rugăciune mântuirea lui Israel. Și ea a fost prezentă la momentul Întâmpinării Domnului și-L preaslăvește pe Dumnezeu, făcându-L cunoscut pe Prunc tuturor. Vedem că atât Dreptul Simeon, cât și Prorocița Ana exprimă o bucurie deosebită, aceea pe care o au Dreptii când se întâlnesc cu Dumnezeu, când trăiesc intens comuniunea cu Dumnezeu.

În icoana care reprezintă această sărbătoare Prorocița Ana ține un pergament în mână pe care scrie: „Acest prunc a adus cerul și pământul.” Înainte de nașterea lui Hristos, bărbații și femeile drepte în credință trăiau cu speranța venirii lui Mesia cel promis. Dreptii Simeon și Ana, ultimii credincioși din Legea Veche, au fost considerați vrednici de a-L întâmpina pe Mântuitorul în Templu.

Cum Îl întâmpinăm noi azi pe Domnul?

În ortodoxie, la patruzeci de zile de obicei se botează pruncii și se îmbisericesc, adică sunt aduși în fața iconostasului și prezentați pentru a fi binecuvântați și pentru a sluji Domnului. Dacă este băiat atunci este adus și în Sfântul Altar și închinat la cele patru colțuri ale Sfintei Mese cu speranța că atunci când va fi mare va deveni slujitor al Sfântului Altar sau măcar capul unei familii credincioase.

Această sărbătoare nu se referă doar la Taina Vechiului Testament și la întâlnirea Dreptului Simeon cu Mântuitorul lumii, ci ea ne cuprinde și pe noi, care în Biserică Îl întâmpinăm în mod real pe Dumnezeu, fiind, împreună cu ceilalți, în rugăciune către Domnul.

Sărbătoarea Întâmpinării Domnului este una din cele mai vechi sărbători religioase creștine. Avem slujbe închinare acestei sărbători, întocmite de sfinții episcopi Metodie din Patara (†312), Chiril al Ierusalimului (†360), Grigorie Teologul (†389), Amfilohie din Iconium (†394), Grigore de Nyssa (†400) și Ioan Hrisostom (†407), dar ea este fastuos prăznuită începând cu secolul al VI-lea, din timpul împăratului Iustinian. ❖

2020 - ANUL PASTORAȚIEI PĂRINȚILOR ȘI COPIILOR ȘI COMEMORĂRII FILANTROPILOR ORTODOCȘI ROMÂNI

Astăzi, în Duminica a 17-a după Rusalii, aflăm din evanghelia de la Matei (15, 21-28) că o femeie păgână, cu multă smerenie, înțelepciune, răbdare și mai ales credință, în rugăciunea ei stăruitoare cere de la Mântuitorul Iisus Hristos să o miluiască, adică să-i vindece fiica greu muncită de un diavol. **Domnul îi cercetează credința și la sfârșit îi dăruiește cele cerute zicându-i: „O, femeie, mare este credința ta; fie ție după cum voiești!” și întărește evanghelistul Matei: „s-a tămăduit fiica ei din ceasul acela.”**

Iată deci cât de prețioasă este credința cea dreaptă în viața noastră a tuturor. Cum în situații limită rugăciunea noastră cea de toate zilele se transformă în cheia cu care deschidem cerul îndurărilor.

De altfel, noi creștinii călătorim cu rugăciunea în fiecare zi și punem în fiecare zi întreaga noastră viață în mâinile lui Dumnezeu ca El să orânduiască cum știe El mai bine toate ale noastre. La fiecare Liturghie rostim cu toată încredințarea: „Și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.”

Așa încercăm să-i învățăm și pe copiii noștri. Să-L aibă aproape pe Dumnezeu, să-și încredințeze viața în mâinile Lui, să trăiască în pace și sfințenie în Domnul. Greu, nu-i așa? Cei care au copii știu cât de greu este să pui la sufletul copiilor cuvinte de bună rânduială în viață: să fie cuminți, înțelepți, buni în toate, harnici, să evite patimile cele de trup și suflet pierzătoare, să ia aminte la învățăturile părinților, profesorilor și preoților lor. Desigur că tinerii vor să-și trăiască viața lor, să-și pună în aplicare dorințele și gândurile lor, să aibă parte de trăirile lor. Fiecare generație face acest lucru. Dar azi pare mai greu ca niciodată ca sfaturile mai-marilor lor să fie ascultate de ei. De

multe ori iau aminte numai la părerile celor de vârsta lor sau consideră că mediul virtual le dă soluțiile cele mai bune pentru toate întrebările lor.

De aceea e foarte dificil azi ca părinții să aibă tactul pedagogic de a comunica cu copiii lor. Nu este deloc întâmplător că Patriarhia Română a hotărât să dedice acest an unui segment de importanță vitală pentru societatea și Biserica noastră: familia. Și s-a oprit la pastorația pe care o facem în Biserică atât părinților cât și copiilor. Căci numai deschizându-ne dialogului, comunicării, vom putea să le dăm cu adevărat copiilor noștri șansa de a fi bine pregătiți atât pentru viață cât și pentru Împărăția lui Dumnezeu.

Familia a ocupat întotdeauna un loc central în învățătura creștină, ea reprezentând cadrul cel mai de preț pentru cultivarea iubirii conjugale, părintești, filiale și frățești. Familia este binecuvântare și icoană a iubirii lui Dumnezeu pentru umanitate, un spațiu sacru al lucrării harului Preasfintei Treimi orientat spre viață și iubire eternă. Dar în societatea contemporană, familia creștină trăiește într-o lume indiferentă sau confuză din punct de vedere spiritual, adesea fiind confruntată cu multiple crize și provocări, precum sărăcia, migrația, șomajul, alcoolismul, drogurile, depresia, divorțul și nesiguranța zilei de mâine.

Încă din anul 2018 Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a hotărât să declare anul 2020 ca „An omagial al pastorației părinților și copiilor” și „An comemorativ al filantropilor ortodocși români”.

Prima parte a anului 2020 va fi dedicată pastorației părinților și copiilor. Evenimentele ce vor avea loc în țară și în diaspora pe această temă se vor referi la: studii, articole, cărți de reflecție și manifestări cu caracter liturgic, duhovnicesc, cultural-educativ, social-filantropic și teologic-științific la toate nivelurile.

Toate acestea au ca scop cunoașterea reperelor biblice și patristice privitoare la pastorația părinților și copiilor și a modelului creștin de familie, precum și definirea rolului pedagogiei creștine în societatea de azi.

Întrebările pe care ni le punem mulți dintre noi au nevoie în familie, biserică și societate de rezolvări concrete. De aceea ele se vor regăsi în temele pe care Biserica și-a propus să le abordeze cu mai mare intensitate în acest an. Principalele domenii ale pastorației care se vor afla în dezbatere se referă la:

- ❖ Pastorația părinților și copiilor - repere scripturistice: viața familiei creștine, pastorația părinților și copiilor în Sfânta Scriptură; temeuri scripturistice referitoare la educația copiilor, pregătirea acestora pentru viață și pentru Împărăția lui Dumnezeu; relația dintre părinți și copii reflectată în Sfânta Scriptură, responsabilitatea, libertatea de manifestare și asumare a faptelor proprii; iubirea milostivă a Domnului nostru Iisus Hristos ca model de relaționare a părinților cu copiii.

- ❖ Pastorația părinților și copiilor - repere patristice: responsabilitățile creștine ale părinților și ale copiilor în scrierile Sfinților Părinți; învățături și îndemnuri patristice privind pastorația

părinților și a copiilor; pedagogia creștină azi și rolul pedagogic al dragostei creștine în formarea părinților și în creșterea și educarea copiilor.

❖ Pastorația părinților și a copiilor în societatea contemporană, între tradiție și asumare: tradiție și noutate, implicații sociale ale pastorației creștine a părinților și copiilor; păstrarea identității creștine a familiei; prevenirea și combaterea ideologiilor secularist-ateiste și a implicațiilor lor asupra familiei creștine; rolul Familiei, Bisericii și al Școlii în pastorația copiilor.

❖ Pastorația tinerilor: tinerii în Sfânta Scriptură și la Sfinții Părinți; tinerii - prezentul și viitorul Bisericii noastre și implicarea lor în viața parohiei; Familia, Biserica și Școala în formarea tinerilor creștini.

❖ Pastorația părinților și a copiilor în

Biserica Ortodoxă Română: în principalele momente ale vieții creștine (botez, spovedanie, cununie etc.); preotul duhovnic și rolul lui în pastorația părinților și a copiilor; pregătirea tinerilor pentru căsătorie și pentru viața de familie.

Și nu în ultimul rând:

❖ Criza actuală a familiei creștine care necesită mai mult ca oricând o pastorație intensă a părinților și a copiilor: familia creștină în centrul pastorației Bisericii; impactul distructiv al prozelitismului religios asupra părinților și copiilor; sprijinirea activității Bisericii de educație creștină a părinților de către factori sociali, politici și economici.

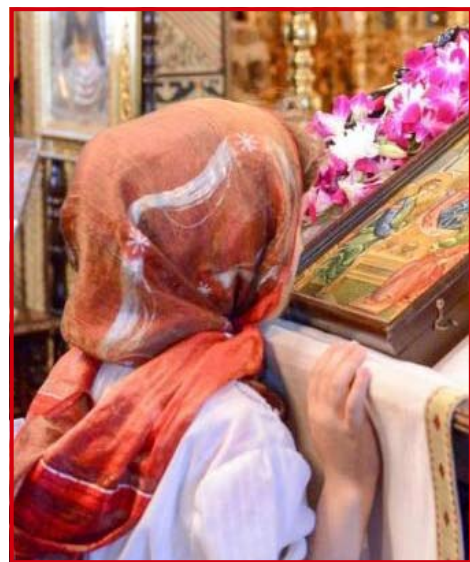
De asemenea, s-a hotărât ca icoana emblematică a Anului omagial 2020 să fie icoana Sfinților Părinți Ioachim și

Ana și a fiicei lor, Fecioara Maria.

Arhimandritul Sofronie Saharov, ucenic al Sfântului Siluan Arhonitul, recent propus și el de Patriarhia Ecumenică pentru a fi canonizat, spunea: „Scopul educației copiilor este ca ei să dobândească dragoste personală de Hristos și de Maica Domnului. Nu trebuie să le dăm sfaturi ca să devină doar oameni buni, morali. De asemenea, trebuie să-i ajutăm să rămână în Biserica Ortodoxă, și nu doar să nu păcătuiască. Faptul că rămân în Ortodoxie este un lucru important și poate să fie cauză a mântuirii, chiar dacă au făcut unele greșeli în viața lor. Copiii trebuie să se inspire din dragostea noastră către Hristos și către Dumnezeu”. Gândind la acestea numai și ne dorim pentru noi și copiii noștri mântuire și viață veșnică în împărăția lui Dumnezeu. ❖

Repere patristice despre creșterea copiilor

CE FEL DE AVERE LĂSĂM COPIILOR?

Când Apostolul vorbește despre însușirile cele bune ale unei văduve, amintește, mai înainte de toate, că ea trebuie să fi crescut copii (I Timotei 5, 9-10).

Însă cuvântul „creștere” el nu-l ia într-un înțeles obștesc, de jos, precum mulți înțeleg aceasta, că adică văduva nu trebuie să fi lăsat copiii săi să moară de foame.

Chiar singură, puterea firii unei mame nu ar fi îngăduit aceasta, și de aceea nu este trebuință de vreo lege ca văduva să nu lase copiii săi flămânzi.

Apostolul vorbește aici despre creșterea într-o cucernicie și dreptate. Iar mamele care nu își cresc așa copiii lor sunt mai rele decât cele ce își omoară copiii.

Aceasta trebuie să se zică nu numai femeilor, ci și bărbaților.

lucruri asemenea, ci să fie foarte bogați în cucernicie, în dreptate și în fapta cea bună; să nu aibă multe trebuințe și să nu umble cu ardoare după bunurile și după plăcerile pământești. Trebuie să fim cu luare aminte asupra ieșirii și intrării lor, asupra purtării, umblării și asupra prietenilor lor, știind că cine este lenș întru aceasta nu poate nădăjdui iertarea de la Dumnezeu.

Dacă purtarea de grijă pentru mântuirea altor oameni este una dintre cele mai mari datorii ale noastre, precum zice Apostolul: „Nimeni să nu caute folosul său, ci folosul altuia” (I Corinteni 10, 24), cu cât mai mult fiecare va trebui să fie răspunzător pentru îngrijirea de mântuirea copiilor săi!

Dumnezeu va zice către fiecare tată: „Nu am dat Eu copil dintru început în casa ta? Nu te-am pus Eu pe tine învățător, crescător, îngrijitor și stăpân al lui? Nu am

pus Eu în mâinile tale toată puterea asupra lui? Când el era încă gîngăș, ți l-am dat ție, ca să-l formezi și să-l orânduiești”. Ce iertare poți nădăjdui, când tu pregeți și treci cu vederea creșterea lui?

Sau ce poți tu, oare, să zici spre dezvinovățirea ta? Poate că fiul tău este greu de înfrânat și îndărătnic. Dar la aceasta trebuia să gîndești de mai înainte, când el era încă mic și ușor se putea înfrâna; de atunci să te fi îngrijit a-l îmblânzi, a-l obișnui la datoriile lui, a-l aduce la orânduială și a stârpi bolile sufletului său.

Când ogorul inimii lui era încă ușor de lucrat, de atunci trebuia să smulgi spinii, atunci când ei, la vârsta cea fragedă, ușor se pot smulge. Și astfel, patimile copilului nu s-ar fi făcut, prin lenevirea ta, mai mari și nebiruite. ❖

Sfântul Ioan Gură de Aur

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 2-9 FEBRUARIE 2020

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 2 februarie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	(†) Întâmpinarea Domnului; Duminica a 17-a după Rusalii (a Cananeencei) Utrenia, Sfânta Liturghie
Miercuri 5 februarie	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sf. Liturghie Sf. Maslu
Vineri 7 februarie	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sf. Liturghie Vecernie, Acatist
Sâmbătă 8 februarie	07 ³⁰ -09 ³⁰ 18 ⁰⁰ -18 ³⁰	Sf. Liturghie, Parastas cu pomenirea celor adormiți Vecernie
Duminică 9 februarie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 33-a după Rusalii (a Vameșului și a Fariseului) – Utrenia, Sf. Liturghie

Mulți părinți își dau toată truda ce se poate gândi pentru ca să agonisească fiului lor un cal bun, o casă frumoasă, o moșie prețioasă, dar pentru ca el să dobândească un suflet nobil și un simțământ cucernic, nu se îngrijesc cât de puțin. Și tocmai aceasta duce toată lumea în neorânduială, că noi nu creștem copiii noștri după cuviință și ne îngrijim numai pentru averea lor, și nu pentru sufletele lor.

Aceasta este cu adevărat cea mai mare nebunie. Căci fie averea cât de mare și cât de însemnată, dacă acela care are să o moștenească nu este îmbunătățit și drept, ea trebuie a se socoti ca și pierdută; ba încă unui astfel de om averea îi este chiar spre pierzare și îl duce încă mai sigur și mai adânc în iad. Dimpotrivă, dacă sufletul este nobil și îmbunătățit, el, și sărac fiind, va fi fericit.

De aceea, noi trebuie să ne îngrijim să nu-i facem bogați în aur, argint și în alte